

ת"פ 42562/03/18 - פרקליטות מחוז מרכז נגד פלונית

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 42562-03-18 פרקליטות מחוז מרכז נ' פלונית

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
בעניין: פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

נגד
פלונית

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיכאל סטופ ועו"ד יאנה מנצור ומתמחה הגב' גלי בורין
הנאשמת בעצמה
ב"כ הנאשמת עו"ד איציק שדה
גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 18.7.19 הורשעה הנאשמת, לפי הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של תקיפת שוטר, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 ובעבירה של אימים כלפי שוטר, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

לפי כתב האישום המתוקן, ביום 4.9.17 לפנות בוקר, שהו הנאשמת ואחיותיה מחוץ לאולם אירועים "אלגריה" ברחובות. בין הנאשמת ואחת האחיות פרצה קטטה, ולמקום הגיעו מגן דוד אדום ומשטרה. השוטרים ניגשו לנאשמת שהיתה שרועה על המדרכה ושאלו אותה אם היא זקוקה לעזרה, והיא השיבה בשלילה. עת עמדו השוטרים לעזוב את המקום, הבחינו כי הנאשמת ואחותה מתקוטטות ביניהן פעם נוספת. השוטרים ניגשו אל השתיים וניסו להפריד ביניהן. בשלב זה, אחות נוספת בעטה בגבו של השוטר ובתגובה הוא הפילה לרצפה ואחז בידיה מאחורי גבה. לפתע החלה הנאשמת להשתולל, לדחוף את השוטר ולבעוט בשני השוטרים. עת אחז השוטר ברגליה של הנאשמת וניסה לעצור אותה, בעטה האחרונה בפניו של השוטר מאור וגרמה לחבלה ונפוחות באזור עינו השמאלית. בתגובה בעט השוטר ברגלה של הנאשמת, השתלט עליה ואזק אותה. למקום הגיעו שוטרים נוספים והשוטר העביר את הנאשמת לידיהם לקבלת טיפול רפואי. הנאשמת המשיכה לקלל את השוטרים ובעטה לכיוון איבר מינו של שוטר נוסף, הרימה את שתי ידיה האזוקות, השתוללה וסירבה להיכנס לניידת. בתגובה תפס השוטר בשרשרת האזיקים ומשך את הנאשמת לכיוון הניידת. הנאשמת התנגדה להיכנס לניידת ואחזה בכוח בחולצתו של השוטר. השוטר הצליח להשתחרר מאחיזתה, אולם הנאשמת לפתה את צווארו ואת איבר מינו בחוזקה. בדרך לתחנת המשטרה המשיכה הנאשמת לקלל ולאיים על השוטרים באומרה "בני זונות אני אדקור את כולכם חכו חכו".

2. לפי הסדר הטיעון, נשלחה הנאשמת לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינה. כן הוסכם, כי התביעה תעתור למאסר שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, בכפוף לחוות דעת ממונה, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. ההגנה תהא חופשית בטיעוניה.

תסקירי שירות מבחן

3. בעניינה של הנאשמת נערכו מספר תסקירים והדיונים נדחו מפעם לפעם לשם שילובה בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.
4. בתסקירו מיום 29.12.19, ציין שירות המבחן, כי נערכו מספר ניסיונות לזמן את הנאשמת, ללא הצלחה.
5. בתסקיר מיום 14.5.20 ציין שירות המבחן, כי הנאשמת בת 29, ילידת ישראל, ואם לילד בן 10. הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד במסגרות חינוך חוץ ביתיות ושהתה במעון של חסות נוער. הנאשמת מסרה כי אושפזה במרכז לבריאות הנפש בנס ציונה עקב ניסיון אובדני. הנאשמת קיבלה פטור משירות צבאי עקב היריון, נישאה בשנת 2010 והתגרשה כעבור 3 שנים. הנאשמת מסרה כי היא נמצאת בקשר עם גורמי רווחה בשל קשיים לימודיים והתנהגותיים של בנה. הנאשמת תיארה מערכת יחסים מורכבת וסבוכה עם אחיה ואמה. אביה נפטר בשנת 2004 מדום לב, אירוע שנחווה כמטלטל עבור המשפחה. אמה בת 73 סובלת מנכות ומקבלת קצבת ביטוח לאומי. הנאשמת אינה עובדת.
- שירות המבחן ציין, כי הנאשמת משתפת פעולה, אולם עקב משבר הקורונה לא הצליחו למצוא את הליך האבחון וביקשו דחיה.
6. בתסקיר משלים מיום 30.8.20, הוסיף שירות המבחן, כי הנאשמת מתגוררת בדירה שכורה, בעקבות צו הרחקה שהוצא נגדה על ידי בני משפחה. ביחס לאירוע מושא כתב האישום מסרה הנאשמת, כי ויכוח בינה ובין אחיותיה הסלים לאלימות, וכי התקשתה לשלוט בעצמה מול אחותה והשוטרים. הנאשמת מסרה כי פעלה מתוך הגנה עצמית מחשש שיפגעו בה או באחיותיה. הנאשמת ניסתה להשליך האחריות על השוטרים והציגה עמדה קורבנית. הנאשמת מחזיקה בעמדות לגיטימיות לשימוש באלימות בעת קונפליקט. עוד מסרה הנאשמת, כי היא שותה אלכוהול בנסיבות חברתיות באופן מצומצם ושללה בעייתיות בתחום. כן ציינה כי התנסתה מספר פעמים בצריכת סם מסוג קנבוס וגם כאן שללה בעייתיות.
- עובדת סוציאלית במחלקה לשירותים חברתיים מסרה, כי הקשר עם הנאשמת נמשך כשנה וחצי וכלל ביקורי בית, פגישות אישיות תקופתיות, שיחות טלפון, הדרכה הורית במרכז להורים וילדים וכן וועדות תכנון טיפול. כן מסרה, כי הנאשמת התייצבה בתפקודה, משתפת יותר פעולה עם גורמי הרווחה ועורכת מאמצים לשתף פעולה עם גורמי הטיפול בבית הספר. בנוסף הנאשמת השתלבה בפרויקט לקידום מצבה מבחינה לימודית, מקצועית ותעסוקתית. היא מלווה על ידי מדריכה, משתפת פעולה ומביעה מוטיבציה כנה לשיקום חייה ולרכישת מקצוע ומיומנויות לחיים. להתרשמות העובדת סוציאלית לנאשמת דפוסי שימוש לרעה באלכוהול בעיקר בעתות דחק ומשבר. הנאשמת הופנתה ליחידה לנפגעי סמים בעיר מגוריה. טרם נמסרה בדיקת שתן.
- להתרשמות שירות המבחן, הנאשמת מתקשה ברוב מישורי חייה, נעדרת יציבות זוגית, אישית ומקצועית. הנאשמת גדלה ברקע מורכב, עברה חוויות חיים קשות שהשפיעו על עיצוב אישיותה ועל התנהלותה. הנאשמת מתקשה לווסת עצמה ותגובותיה בעת קונפליקט, מתקשה בדפוסי תקשורת מקדמים ונוטה להשליך על סביבתה את האחריות למעשיה. הנאשמת נעדרת מערכות תמיכה חברתיות ומשפחתיות. עוד העריך שירות המבחן, כי הסיכון להישנות אלימות הוא בינוני וכי רמת החומרה הצפויה נמוכה. מכאן, המליץ שירות המבחן על דחייה נוספת לשם בחינת מידת רצינות ומחויבות הנאשמת להליך הטיפול.

7. בתסקיר אחרון מיום 16.11.20 הוסיף שירות המבחן, כי נעשו ניסיונות לזמן את הנאשמת לבדיקת שתן, אולם הנאשמת התקשתה להגיע ודיווחה כי היא מצויה במצוקה מתמשכת וחוששת שבנה יוצא ממנה על ידי גורמי הרווחה. כן מסרה כי היא ממשיכה לצרוך סמים מסוג קנבוס ואלכוהול. גם העובדת סוציאלית בלשכה הרווחה מסרה כי הנאשמת מתקשה בשיתוף פעולה, אינה מגיעה ברצף ומתקשה להירתם לתוכנית הטיפולית.

גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות בראשון לציון התרשמו מהתמכרות ארוכת שנים לאלכוהול ולסמים מסוג קנבוס. הנאשמת מתקשה להיגמל בכוחות עצמה, לא מגיעה באופן סדיר ומוסרת בדיקות שתן שמעידות על שימוש בסמים מסוג קנבוס. הנאשמת נדרשה להשתלב במסגרת קהילה טיפולית לנפגעי סמים ואלכוהול, אולם ישנו ספק באשר ליכולתה להירתם מכך.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשמת נמצאת בנסיגה תפקודית ונפשית, בעיקר על רקע צריכה בלתי מבוקרת ואינטנסיבית של אלכוהול וסמים מסוג קנבוס. להערכת שירות המבחן, ישנו סיכון ממשי להמשך קשיי ויסות בתגובותיה. בשל הקשיים בגיוס הנאשמת להליך טיפולי, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

טענות הצדדים לעונש

8. בא כוח התביעה טען, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשעה הנאשמת נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על גופם של שוטרים וביטחונם וכן ההגנה על יכולתן של רשויות האכיפה לבצע עבודתן כראוי. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון, כי הנאשמת ביצעה את העבירות על רקע ניסיון של השוטרים להפריד בין הנאשמת ואחותה. המדובר באירוע מתמשך וכתוצאה ממעשיה של הנאשמת נפגעו שני שוטרים.

9. מכאן טען, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר קצר שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר של 12 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

10. עוד הוסיף וטען בא כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשמת הודתה במיוחס לה וחסכה בזמן שיפוטי; הנאשמת נעדרת עבר פלילי; הנאשמת נעדרה מדיונים רבים ואף היו דחיות רבות בהגשת תסקירים לבקשתה, ומכאן שאין לזקוף לזכותה את חלוף הזמן; מהתסקירים עולה, כי הנאשמת לוקחת אחריות באופן מסויג בלבד ומציגה עמדה קורבנית. עוד עולה, כי הנאשמת עושה שימוש לרעה באלכוהול ובסמים. להערכת שירות המבחן, למרות הניסיונות הרבים לרתום את הנאשמת להליך הטיפול, הנאשמת לא ניצלה את ההזדמנויות שנתנו לה ואין פוטנציאל שיקומי.

11. מכאן טען, שיש להטיל על הנאשמת עונש בשליש התחתון של המתחם, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

12. בא כוח הנאשמת טען, לעומת זאת, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון, כי העבירות בוצעו על רקע ניסיון השוטרים להפריד בין הנאשמת ואחותה, בהיותן תחת השפעת אלכוהול. יתר על כן, הנאשמת טוענת שהיא הותקפה.

13. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשמת ילידת 1991, נעדרת עבר פלילי ומדובר בעימות ראשון עם משטרת ישראל; הנאשמת אם חד הורית המגדלת ילד בן 10 לבדה, ללא עזרה ותמיכה משפחתית; הנאשמת מטופלת בבית חוסן.

14. לטענת בא כוח הנאשמת, יש להימנע מהטלת מאסר בפועל על הנאשמת בשל בנה שעלול להיות

מופנה לרווחה. מכאן, עתר לקבלת תסקיר נוסף ולהטיל עליה מאסר על תנאי.

15. בדברה האחרון מסרה הנאשמת, כי היא מתגוררת עם אמה העוזרת לה עם בנה. עוד ציינה, כי היא אינה עובדת בשל הצורך לטפל בבנה הסובל מבעיות הסתגלות. לדבריה, נעדרה מפגישות טיפוליות בשל מחויבויות כלפי בנה.

דין והכרעה

16. תחילה ביקש בא כוח הנאשמת לבחון אפשרות לסיים ההליך ללא הרשעה, אולם בהיעדר המלצה טיפולית לא עמד על בקשתו.

17. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצעה הנאשמת יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

18. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשעה הנאשמת נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על מוסדות אכיפת החוק, שלטון החוק ותפקודן התקין של רשויות אכיפת החוק. לצד זאת, נפגעו ההגנה על שלומם הגופני והנפשי של השוטרים המבצעים תפקידם כדין. מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא בינונית, נוכח רמת האלימות בה נקטה הנאשמת נגד שוטרים שניסו לבצע תפקידם כדין. עת ניסו שוטרים להפריד בין הנאשמת ואחותה, קפצה לפתע הנאשמת על שוטר. בהמשך, במהלך ניסיון של שוטר לרסן את הנאשמת, בעטה בפניו וגרמה לו לחבלה ונפיחות באזור עינו השמאלית. גם לאחר ליווי הנאשמת לניידת משטרה, קיללה הנאשמת את השוטרים. בתגובה משך השוטר באזיקיה של הנאשמת לכיוון הניידת, הנאשמת התנגדה להיכנס לניידת ומשכה בחולצתו. עת השתחרר השוטר מאחיזתה, לפתה הנאשמת בצווארו ואיבר מינו בחוזקה. בדרך לתחנת המשטרה הנאשמת איימה על השוטרים באומרה "בני זונות אני אדקור את כולכם חכו חכו".

19. מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה של תקיפת שוטר ואיומים ברף בינוני, נע בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים (ראו למשל: רע"פ 1643/16 **ביטון נ' מדינת ישראל** (2.3.16); רע"פ 31/15 **אפרסמון נ' מדינת ישראל** (20.1.15); רע"פ 8748/10 **נמירי נ' מדינת ישראל** (7.12.10); עפ"ג (י-ם) 12935-07-18 **מדינת ישראל נ' רבינוביץ** (27.1.19); עפ"ג (מרכז) 48570-05-15 **ג'קסון נ' מדינת ישראל** (2.8.15); ע"פ (מרכז) 35418-10-13 **מישיב נ' מדינת ישראל** (27.5.14); עפ"ג (י-ם) 56621-11-13 **בצלאל נ' מדינת ישראל** (6.1.14); ת"פ (ק"ג) 44826-04-14 **מדינת ישראל נ' בן נעים** (7.4.19); ת"פ 23779-11-12 **מדינת ישראל נ' מחיסן** (1.1.14)).

20. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום נע בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

21. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותה של הנאשמת עומדת הודאתה במיוחס לה וחסכון בשמיעת עדויות; הנאשמת נעדרת עבר פלילי; ההליך נמשך זמן רב עקב אי שתוף פעולה של הנאשמת עם ההליך השיפוטי, עם ההליך הטיפולי ואף עם הממונה על

עבודות שירות.

מהתסקירים עולות נסיבות חייה הקשות והמורכבות של הנאשמת. הנאשמת בת 29, סימה 12 שנות לימוד במסגרות חינוך חוץ ביתיות ושהתה במעון של חסות נוער. הנאשמת אושפזה במרכז לבריאות הנפש בנס ציונה עקב ניסיון אובדני. הנאשמת קיבלה פטור משירות צבאי עקב היריון, נישאה בשנת 2010 והתגרשה כעבור 3 שנים. לנאשמת ילד בן 10 הסובל מקשיים לימודיים ורגשיים. אביה נפטר בשנת 2004 מדום לב ואמה סובלת מנכות. הנאשמת אינה עובדת למחייתה.

שירות המבחן העריך, כי לנאשמת אישיות ילדותית והיא מתקשה לווסת עצמה. הנאשמת לקחה אחריות חלקית בלבד והיא נוטה להשליך על סביבתה את האחריות למעשיה. הנאשמת נעדרת מערכות תמיכה חברתיות ומשפחתיות. להתרשמות גורמי היחידה להתמכרויות, הנאשמת סובלת מהתמכרות ארוכת שנים לאלכוהול ולסמים מסוג קנבוס, אולם היא שללה בעייתיות בתחומים אלו.

הנאשמת התקשתה לשתף פעולה עם שירות המבחן ושיתוף הפעולה ידע עליות ומורדות, תוך שהנאשמת מנתקת קשר, לא מגיעה באופן סדיר ובחלק מבדיקות השתן נמצאו שרידי סם. שירות המבחן העריך, כי נוכח השימוש באלכוהול ובסמים ואי שיתוף פעולה מספק עם ההליך הטיפולי, ישנו סיכון ממשי להמשך קשיי ויסות בתגובותיה של הנאשמת. לאור האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

22. באיזון בין הנסיבות לזכותה של הנאשמת, משמע הודאתה, היעדר עבר פלילי ונסיבות חייה הלא פשוטות והמורכבות, ובין הנסיבות לחובתה, ובעיקר נזקקות טיפולית לצד חוסר שיתוף פעולה מספק עם ההליך הטיפולי, יש להטיל על הנאשמת עונש שהוא מעט מעל תחתית המתחם. העונש ההולם כולל, אפוא, מאסר קצר, שיכול יבוצע בדרך של עבודות, מאסרים על תנאי ופיצויים. נוכח קשייה הכלכליים של הנאשמת והיותה והיא מגדלת את בנה בגפה - לא יוטל קנס.

23. הנאשמת נשלחה לממונה על עבודות שירות ותחילה לא התייצבה. בהמשך התייצבה וניתנה חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 10.1.21. לפי חוות הדעת, לנאשמת לא נמצא מקום להשמה בעבודות שירות, וזאת משום שלהערכת הממונה אין הנאשמת מתאימה לביצוע עבודות שירות הואיל והיא עושה שימוש בסמים ועתידה להשתלב בקהילה טיפולית במסגרת אשפוזית גמילה.

24. כידוע, אין בחוות דעת הממונה על עבודות שירות כדי לחייב את בית המשפט לאמצה ובסופו של דבר ההחלטה בדבר ביצוע מאסר בדרך של עבודות שירות מסורה לשיקול דעת בית המשפט. עם זאת, על בית המשפט לקחת בחשבון את הערכת הממונה.

25. הואיל והטעם לחוות דעת הממונה היא בצריכת סמים על ידי הנאשמת, כפי שהנאשמת עצמה מסרה, אינני מוצאת מקום לאמצה. ראשית, לא די בצריכת סמים קלים כדי למנוע מאדם לעבוד או לבצע עבודות שירות, והראיה - בשינוי מדיניות האכיפה לעניין צריכת סמים קלים; שנית, לאחרונה התאשפזה הנאשמת בקהילת רטורנו, והיא מטופלת כיום בקהילה; שלישית, יש חשש של ממש כי שליחת הנאשמת לעונש של מאסר בפועל יפגע באופן ממשי בבנה.

יש לקוות כי הנאשמת תשכיל, זאת הפעם, לנצל את ההזמנות שניתנה לה, ולבצע עבודות השירות כראוי ובהתאם להנחיות הממונה.

סוף דבר

26. לפיכך, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 2 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשמת תחל את עבודות השירות ביום 5.4.21. מובהר לנאשמת כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל.

הממונה ישים את הנאשמת בעבודות שירות;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא תעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא תעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ד. הנאשמת תשלם לכל אחד מהמתלוננים, עדי תביעה 1 ו- 3, פיצויים בסכום של 500 ₪. את הפיצויים תשלם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.3.21 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א שבט תשפ"א, 24 ינואר 2021, במעמד הצדדים.